

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Δημηγορία Ουίλιαμ Δέν.

— Κατά την 'Αμερικανικήν επανάστασιν ἡ πόλις Μοντρεώλ κατεσπαράσσεται ὑπὸ φρικτοτάτης ἀναρχίας· οἱ πολιταὶ συνηγμένοι εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλογομάχουν, συζητοῦντες περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων με ἀκατάσχετον ὀρμὴν, ἀόκητοι καὶ οἱ γεροντότεροι, εἰς τοὺς ὁποίους ἔφερον σέβας τι, ματαίως ἠγωνίσθησαν νὰ εἰρηνεύσωσι τοὺς τυφλωμένους ὑπὸ τῶν παθῶν τοῦ ὄχλου. Ἐξαίφνης κρεωπώλης τις ὀνόματι Οὐίλιαμ Δίκ διασχίζει τὸ πλῆθος, πηδᾷ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἡ ὁποία ἐχρησίμευεν ὡς βῆμα καὶ ζητεῖ τὴν ἀδειαν νὰ λαλήσῃ. Ὁ κρεωπώλης ἦτο καθ' ὑπερβολὴν ὑψηλὸς καὶ παχύς, τὸ δὲ κολλοσιαῖον αὐτοῦ ἀνάστημα καὶ τὰ γιγαντιαία μέλη του ἐκίνησαν τὴν προσοχὴν τοῦ ὄχλου, καὶ τὸν ἔκαμον νὰ σιωπήσῃ πρὸς στιγμὴν χάριν περιεργείας. Ὁ κρεωπώλης τότε ἤρχισε τὸν λόγον του ὡς ἐξῆς: «Ἀδελφοί καὶ φίλοι, βλέπετε πόσον χονδρὸς εἰμαι;» τότε ὅλον τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ γελά. «Ἀν ἐγνωνρίζατε τὴν γυναῖκά μου,» ἐξηκολούθησεν οὗτος, «θα ἐγελοῦσατε περισσώτερον, διότι ἐκείνη εἶναι τρεῖς φορὰς χονδρότερα ἀπὸ ἐμέ. Ὑπὸν καμμίαν φορὰν λογομαχοῦμεν, ὅλα μας τὰ πράγματα μετακομίζομεν ἀπὸ μίαν κάμαραν εἰς τὴν ἄλλην· τὸ σπῆτι, ὅπου καθήμεθα, δέν μας χωρεῖ. Ὑπὸν πάλιν ἡμεῖς ἀγαπημένοι, καθὼς καὶ εἰμεθα, δόξα τῷ Θεῷ, ταῖς περισσότεραις φουαῖς, χωροῦμεν καὶ οἱ δύο πολλὰ καλὰ εἰς μίαν καὶ μόνην κλίνην!» Ταῦτα εἰπὼν, κατέβη ἀπὸ τῆς καθέκτας.

Τὰ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τότε τὴν φωνήν του. Τὰ δὲ διαφερόμενα μέρη ἦλθον εἰς συμβιβασμοὺς καὶ ἐφιλιώθησαν!

Χρησιμοποίησις τῶν ἵππων μετὰ θάνατον
ἢ κατὰ τὰ γηρατειά των.

— Ἴπποι γέροντες καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσι πλέον ἢ ἀποθανόντες χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Ξυρίζονται, αἱ δὲ τρίχες τοῦ δέρματός των χρησιμεύουν πρὸς παραγέμισμα ἐπιπλῶν καὶ προσκεφαλαίων διὰ χάμουρα.

Οἱ ὄνυχες χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν κτενίων. Τὸ σῶμα ὀλόκληρον καθυποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἀτμοῦ ἐπὶ τινα χρόνον, ἐντὸς λέβητος καλῶς κεκλεισμένου πανταχόθεν.

Ἐπειτα ἀφαίρεται τὸ πάχος, κατόπιν ἀποχωρίζονται τὰ ὀστά, καὶ τὰ μὲν λεπτὰ τῶν κνημῶν μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν κορυβίων, τὰ δὲ χονδρά, ὡς τὰ τῶν πλευρῶν, τῆς σπονδυλικῆς στήλης, τῆς κεφαλῆς, κλπ. πρὸς παραγωγὴν μελάνης, χρώματος καὶ κόλλας.

Αἱ σάρκες ἀπανθρακίζονται καὶ διὰ τοῦ ἀνθρακος τούτου μυγνυομένου με ἄλλας οὐσίας κατασκευάζεται τὸ κυανοῦν τῆς Πρωσίας καὶ διάφορα ἄλλα.

— Αἱ μοναχαὶ τῆς μονῆς Ἰβανόβσκης ἐν Μόσχᾳ κατεσκευάσαν λαμπροτάτον τάπητα, μέλλοντα νὰ κοσμήσῃ τὰ ἀνάκτορα Γρανοβιταίνα ἐν Κρεμλίνῳ. Ὁ τάπης ἔχει μέγεθος 900 τετραγωνικῶν πήχεων καὶ εἶναι κατεσκευασμένος ἐξ ἐριούχου φέροντος τὰ ἐθνικὰ χρώματα. Τὸ θαυμαστὸν τοῦτο ἔργον ἐπερατώθη ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

— Ὁ πολυμαθὴς γνωρίζει τί γνωρίζει· ὁ ἀμαθὴς δὲ τίποτε δὲν γνωρίζει, ἀλλ' ὁ ἡμιμαθὴς νομίζει ὅτι γνωρίζει ὅλα, δ, τι δὲ δὲν ἤξευρε τοῦ φαίνεται ἢ περιττὸν ἢ ἐσφαλμένον!

— Ἐὰν δὲν ξμαδες νὰ ἀρχεσαι, μὴ ἐπιχειρεῖς νὰ ἀρχῃς.

— Παράδοξα τῶν Σινῶν.— Ἡμεῖς πρὸς χαίρετι-
σμὸν δίδομεν τὰς χεῖρας, ὁ Σιν λαμβάνει τὴν μίαν χεῖρά του ἐντὸς τῆς ἐτέρας καὶ ἀμφοτέρας οὕτω προσκεκολλημένας τὰς ἀναδοκαθισθάζει πρὸ τοῦ προσώπου. Ἡμεῖς ἀποκαλυπτόμεθα τὴν κεφαλὴν εἰς σημεῖον σεβασμοῦ, οἱ Σῖναι ἐκβάλλουσι τὰ ὑποδήματα των ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει. Ἡμεῖς ξυρίζομεν τὸ πρόσωπον, οὗτοι ξυρίζουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς ὀφρὺς. Ἡμεῖς κόπτομεν τοὺς ὄνυχας, οὗτοι θεωροῦν ἀριστοκρατικὸν νὰ διατηροῦν αὐτοὺς· μέχρι 3 καὶ 5 δακτύλων, ἀποθέουσι δὲ αὐτοὺς ἐντὸς ἀργυρῶν θηκῶν. Οἱ Σῖναι φέρουν τὸ γε-
λάνιον ἔξωθεν τοῦ ἐπαιτωφόριου, τὰ δὲ ἐσώδρακα ἔξωθεν τοῦ πανταλονίου. Ἡμεῖς χρωματίζομεν μελανὰ τὰ ὑποδήματά μας, οἱ Σῖναι λευκαῖναι αὐτά. Ἡμεῖς τρώγομεν τὸν ζω-
μὸν πρῶτον καὶ κατόπιν τὰ ὀπωρικά, οἱ Σῖναι κάμουν ἀ-
κριθῶς τὸ ἐναντίον. Ἡμεῖς θέτομεν πάγον ἐν τῷ οἴνῳ, οὗτοι δὲ πίνουν αὐτὸν θερμόν. Ἡμεῖς θάπτομεν τοὺς νεκροὺς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, οὗτοι δὲ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἡμεῖς φέρο-
μεν εἰς σημεῖον πένθους μελανὰ ἐνδύματα, αὐτοὶ δὲ πρὸς ἐκ-
δήλωσιν αὐτοῦ φέρουσι λευκὰ. Ἐν τῇ Κίνᾳ αἱ γυναῖκες ἐκ-
τελοῦν τὴν ἐργασίαν τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ ἄνδρες εἶναι ῥάπται τῶν γυναικείων φορεμάτων, τῶν καπελλῶν καὶ ἄλλων τοι-
ούτων εἰδῶν. Παρ' ἡμῖν τὸ δεξιὸν μέρος θεωρεῖται ὡς τόπος τιμῆς, παρ' αὐτοῖς τοιοῦτος θεωρεῖται τὸ ἀριστερόν. Ἡμεῖς ἐκδικούμεθα τοὺς ἐχθροὺς μας διὰ τοῦ φόνου, ὁ Σιν τοὺς ἐκ-
δικεῖται αὐτοκτονῶν. Ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα μαλακὸν προσ-
κεφάλαιον, αὐτοὶ δὲ ἀντὶ τοιούτου θέτουν ξύλον. Ἐν ἐνὶ λό-
γῳ, ῥίπτουν εἰς τὴν θάλασσαν τὰ πλοῖα ἀπὸ τοῦ πλευροῦ, ἡχοῦν τοὺς κώδωνας οὐχὶ διὰ γλωσσίδος, ἀλλὰ κτυπῶντες αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔξω, καὶ ἐν γένει δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει τι, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ κάμουν ἐντελῶς ἀντιθέτως πρὸς τὰς συνηθείας ἡμῶν, λέγει ὁ «Ἐξεταστής» τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου.

— Κατὰ παράδοσιν τῶν Δανῶν ἡ Σελήνη εἶναι κατεσκευα-
σμένη ἐκ τυροῦ ἀπολαμβανομένου ἐκ γάλακτος ἀπορρέοντος ἐκ τοῦ Γαλαξίου! Εἰς δὲ τὰ Πυρρηναῖα ὑπάρχει ἐτέρα δοξασία ὅτι δύναται τις νὰ προκαλέσῃ θύελλαν, ἐὰν ἐνσπελῇ τρόμον εἰς μέλαν νέφος τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς θέσεως κατόπτερον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ κατοπτρισθῇ τὸ νέφος!

— Μεταξὺ τῶν περιέργων, τὰ ὁποῖα ἐξετέθησαν εἰς τὴν ἀλιευ-
τικὴν ἐκθεσίν τοῦ Λονδίνου, εἶναι καὶ συλλογὴ κοραλίων, σπόγγων καὶ ζωοφότων τῆς Λαίδου Μπράσω, τὴν ὁποίαν κατήρτισεν εἰς τὰ διάφορα ταξείδια τῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν. Μεταξὺ αὐ-
τῶν εὐρίσκονται κοράλια μοναδικοῦ σχήματος καὶ κάλλους. Ἐκτὸς τούτου ἡ Λαίδου Μπράσω θέλει ἐκθέσει τοὺς τιμαλ-
φεῖς λίθους αὐτῆς συνδεδεμένους διὰ ἐξόχων κοραλίων.

— Ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ τῇ Αὐστρουγγαρίᾳ εὐ-
ρηγνται αἱ μεγαλύτεραι κυνηγετικαὶ ἰδιοκτησίαι. Ἡ τοῦ πρίγ-
κηνος Σβάρτςμπεργ ἀναφέρεται ὡς ἡ μεγίστη τῆς Εὐρώπης. Κατ' ἐκθεσίν τινα ἐφονεύθησαν ἐν αὐτῇ 15,401 κεφάλια, ἦτοι 352 ἔλαφοι, 1318 αἰγαγροί, 209 κάπροι, 2445 φασιανοί, 26,705 πέρδικες, 22,795 λαγωοὶ καὶ 2,490 ἄγρια νῆσαι.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος καθιέρωσεν ἵππους καὶ ἀμάξας εἰς τὸν Ἥλιον ἐν Ἱερουσαλὴμ;
2. Ποῖος δὲ ἔλαβεν ἀμφοτέρα καὶ τὰ ἔκαυσεν;
3. Τίς εὐχλωττος ῥήτωρ ἐδιδάχθη ὑπὸ δύο κακοποιῶν;